

FOAIE PAROHIALĂ IULIE 2018

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catolicamd.ro

SFÂNTA LITURGHIE (I)

Timpul pe care îl trăim în prezent, în calitate de creștini, se numește și este timpul Bisericii. În Biserica sa, Cristos trăiește și acționează prin sacramentele pe care El însuși le-a instituit pentru a comunica harul său. Prin sacramente, Cristos ne comunică, ne împărtășește roadele Misterului Pascal al pătimirii, morții și învierii sale. Cristos este prezent în Biserica sa, mai ales în acțiunile liturgice. Este prezent în Jertfa Sfintei Liturghii, atât în persoana preotului, „oferindu-se acum prin slujirea acestuia, El care s-a oferit odinioară pe cruce”, cât mai ales sub speciile euharistice. El este prezent în sacramente prin puterea sa, așa încât, atunci când cineva botează, Cristos însuși este cel care botează. **Întreaga viață liturgică a Bisericii gravitează în**

jurul Jertfei Euharistice - Sfânta Liturghie - și a sacramentelor.

„La Cina cea de Taină, în noaptea în care era vândut, Mântuitorul nostru a instituit Jertfa euharistică a Trupului și Sângelui său pentru a perpetua de-a lungul veacurilor Jertfa Crucii până la a doua sa venire și pentru a încredința astfel Miresei sale preaiubite, Biserica, memorialul morții și al învierii sale: sacrament al pietății, semn al unității, legătură a carității, ospăț pascal în care îl primim pe Cristos, sufletul este copleșit de har și ne este dată chezașia gloriei viitoare”. (*Sacrosanctum Concilium*, nr 47).

Sfânta Liturghie este „inima” Bisericii. Euharistia face Biserica și Biserica face Euharistia. Este fundamental pentru noi, creștinii, să înțelegem bine valoarea și semnificația Sfintei Liturghii, pentru a trăi tot mai deplin legătura noastră cu Dumnezeu.

În istoria Bisericii au fost și sunt și astăzi creștini ce au murit pentru a apăra Euharistia. În anul 304, în timpul persecuțiilor lui Dioclețian, mai mulți creștini din Africa de Nord au fost surprinși în timp ce participau la Liturghie într-o casă și au fost arestați. La interogatoriu au fost întrebați de ce au făcut acest lucru, știind că era absolut

interzis. Ei au răspuns: „**Fără duminică nu putem trăi**”, ceea ce înseamnă: **Dacă nu putem celebra Euharistia, nu putem trăi; viața noastră creștină ar muri.**

Isus a spus discipolilor săi: „Dacă nu mâncați trupul Fiului Omului și nu beți sângele lui, nu aveți viață în voi. Cine mănâncă trupul meu și bea sângele meu are viața veșnică și eu îl voi învia în ziua de pe urmă” (Ioan 6, 53-54).

Acei creștini din Africa de Nord au fost uciși pentru că au participat duminica la Liturghie. Ei au lăsat mărturia că se poate renunța la viața pământească pentru Euharistie, pentru că Ea ne dă viața veșnică, făcându-ne părtași de victoria lui Cristos asupra morții. O mărturie care ne interpelează pe toți și cere un răspuns despre ce anume înseamnă pentru fiecare dintre noi participarea la Jertfa Liturghiei și apropierea de Masa Domnului.

Noi căutăm acest „izvor”, îl căutăm pe Isus din care „țâșnește apa vie” pentru viața veșnică, care face viața noastră o jertfă spirituală de laudă și de mulțumire și face din noi un singur trup cu Cristos?

Nu trebuie să fim creștini mediocri, dezinteresați! Nu! Este necesar ca noi să creștem în cunoașterea marelui dar pe care Dumnezeu ni l-a făcut în Euharistie, în Jertfa Sfintei Liturghii. În măsura în care știm mai bine ce se întâmplă la altar, la Sf. Liturghie, în aceeași măsură participăm mai cu rod la Jertfa lui Cristos de pe Calvar, care se reactualizează la fiecare Liturghie.

Nu trebuie să ne mulțumim cu o simplă participare la Sfânta Liturghie, fără să știm ce se întâmplă acolo! Să ne întrebăm: de ce se face semnul crucii? De ce ne batem pieptul de trei ori la începutul Liturghiei? De ce sunt acolo lecturile și se citesc trei lecturi duminica și în celelalte zile numai două? De ce

ne ridicăm în picioare când se citește Evanghelia și de ce ne facem semnul crucii pe frunte, pe buze și în dreptul inimii? Și multe alte întrebări la care poate fi găsit răspuns, care ne va ajuta foarte mult de acum înainte.

Liturghia este un eveniment minunat în care Isus Cristos, viața noastră, se face prezent. A participa la Sfânta Liturghie „înseamnă a trăi încă o dată pătimirea și moartea răscumpărătoare a Domnului. Este o teofanie: Domnul se face prezent pe altar pentru a fi oferit Tatălui pentru mântuirea lumii”. La Liturghie, Isus este cu noi, El însuși este prezent. De atâtea ori mergem la biserică, privim lucrurile, discutăm între noi în timp ce preotul celebrează Euharistia, iar noi suntem departe, nu celebrăm aproape de El. **Acolo, la Liturghie, este Domnul!**

Dacă ar veni o persoană importantă sau un președinte, am vrea să-l salutăm, să-i vorbim, eventual să-l rugăm ceva. **Dar, gândește-te: la Liturghie este însuși Domnul! Trebuie să ne dăm seama de acest lucru!**

Este foarte important să ne întoarcem la fundamente, să redescoperim ceea ce este esențial, prin ceea ce se atinge și se vede la Liturghie și la sacramente. Cererea Sfântului Apostol Toma de a putea vedea și atinge rănilor cuielei în trupul lui Isus este dorința de a putea într-un fel „să-l atingă” pe Dumnezeu pentru a crede. Ceea ce Sfântul Toma îi cere Domnului este ceea ce avem nevoie noi toți: să-l vedem, să-l atingem, pentru a-l putea recunoaște. Sacramentele vin în întâmpinarea acestei exigențe umane. **Sacramentele, și mai ales celebrarea Euharistică, sunt semnele iubirii lui Dumnezeu, căile privilegiate pentru a ne întâlni cu El.**

Pr. paroh Mihai Mărtinaș

Ori toți, ori nici unul

Într-o duminică, un copilăș de vreo nouă ani i-a amintit tatălui său că trebuie să meargă la Liturghie.

- Astăzi nu mergem. Am altceva de făcut.

*- Dar, tată – insistă copilul – astăzi avem obligația să mergem. O cere cea de-a treia Poruncă din Decalog: **Adu-ți aminte să sfințești Ziua Domnului!***

- Nu-ți face griji! Asta nu are importanță. Ai să mergi duminica viitoare.

Puștiul tace, însă în scurt timp, cu naturalețea specifică vârstei, intervine din nou:

*- Atunci, tată, dacă cea de-a treia Poruncă nu are importanță, cea de-a patra, aceea cu **Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta....**, nu are nici ea nicio importanță.*

Poruncile nu sunt un capriciu al lui Dumnezeu, nici obstacole pe care ni le pune în cale. Sunt ca indicatoarele de pe șosea: indicatorul nu creează pericolul, doar ne semnalează că s-ar putea petrece ceva rău, dacă nu respectăm indicațiile. Dumnezeu, pentru că ne iubeste, ne arată ceea ce este potrivit pentru noi, ce este bun și ce nu este bun.

Faptul că ne-a dat Poruncile este o dovadă de iubire. Răspunsul logic din partea noastră ar trebui să fie recunoștința.

Liturghia de fiecare zi

Într-o școală catolică de băieți erau doi preoți care se îngrijeau de ei. Într-o duminică, în timp ce unul celebra Liturghia, celălalt încerca să-i ajute să o înțeleagă și să participe.

La sfârșit, celebrantul a spus „Mergeți în pace” și băieții erau gata să plece. Însă, deodată, a adăugat:

- O clipă, băieți! Liturghia nu s-a sfârșit. Liturghia abia acum începe.

L-au privit mirați și cu oarecare agitație interioară, crezând că trebuie să participe la încă o Liturghie.

Însă preotul le-a explicat că Liturghia este o parte din viață, că Liturghia trebuie să fie trăită dincolo de zidurile bisericii, că întreaga viață trebuie să fie o Liturghie.

Probabil că băieții nu au înțeles prea multe, însă de atunci s-au străduit să fie mai liniștiți.

Dacă viața noastră nu este în armonie cu Liturghia, aceasta ajunge să fie un simplu ritual la care participăm din rutină. Sfânta Liturghie este o școală de viață creștină. La ea mergem ca să învățăm și să căutăm forța pentru a ne trăi creștinește viața.

Nu suntem făcuți doar pentru muncă

Lunile de vară reprezintă, în general, perioada în care cei mai mulți dintre noi pleacă în concediul de odihnă. Trupul are nevoie să-și refacă forțele, să-și „încareze bateriile”, dar, așa cum știm deja, sufletul nu are vacanță. Timpul concediilor ne oferă ocazii deosebite să contemplăm, să medităm, să ne distanțăm de ceea ce ne acaparează în mod normal, precum munca, serviciul, rutina, și să ne îmbogățim sufletul, să-l umplem de frumos și de bine, să-i oferim hrana care să-l ajute să facă față vieții de zi cu zi, care nu este mereu liniștită sau ușoară. „Fiecare dintre noi are nevoie de perioade de timp, dar și de locuri de reculegere, de meditare, de liniște... Mulțumim lui Dumnezeu că este așa! De fapt, această nevoie ne spune că noi, oamenii, nu suntem făcuți doar pentru muncă, ci și pentru gândire, pentru reflecție...”. (Benedict al XVI-lea)

Și dacă este timpul concediilor, informațiile care să ne ajute să participăm la Sfânta Liturghie în duminici și în sărbătorile de poruncă sunt binevenite. Așa cum este publicat pe site-ul angelus.com.ro,

programul Sfințelor Liturghii din bisericile Arhiecezei de București poate fi găsit folosind aplicația Catholic Mass Times (pentru Android și iOS – angelus.com.ro/programul-liturghiilor-din-arhieceza-descarca-aplicatia/) sau site-ul Arhiecezei www.arcb.ro. Cu aplicația Catholic Mass Times pot fi găsite și informații despre biserici și programul liturgic din multe țări din Europa și de pe alte

Program religios

Sfintele Liturghii sunt celebrate după următorul program:

- de luni până sâmbătă, la orele: **8.00** și **18.00**.
- duminica și în sărbătorile de poruncă, la orele: **9.00; 11.00; 18.00**.

Sfântul Rozariu și Coronița milostivirii lui Dumnezeu:

- în fiecare seară, la **17.15**
- duminica, la orele: **8.15; 10.15**.

Adorație în fața Preasfântului Sacrament:

- în fiecare joi, după Sfânta Liturghie de la **ora 18.00**, pentru o oră, rămânem în Adorație euharistică și în rugăciune pentru a ispăși și a repara ofensele aduse Preasfintei Inimi a lui Isus și Inimii Neprihănite a Mariei.
- în fiecare primă joi din lună se face adorație continuă. După Sf. Liturghie de la **ora 8.00** se expune Sfântul Sacrament până la **ora 17.00**.
- în fiecare primă vineri din lună, după Sfânta Liturghie de la **ora 18.00**, și duminica, de la **ora 17.30**.